

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **V. Ch.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 1. 2013, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalované se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 2. 10. 2012, č. j. byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod ze dne 12. 6. 2012 pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“), neboť podle posudku Městské správy sociálního zabezpečení Brno ze dne 13. 9. 2012 není invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost pouze o 30 %.

Proti rozhodnutí podala žalobkyně námitky, které byly doručeny žalované dne 26. 10. 2012.

Rozhodnutím žalované ze dne 2. 1. 2013, č. j. byly námitky zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 2. 10. 2012 bylo potvrzeno. Uvedené rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení.

V žalobě ze dne 18. 2. 2013 doplněné na výzvu soudu podáním ze dne 18. 3. 2013 vyslovila žalobkyně nesouhlas s přezkoumávaným rozhodnutím. Namítla, že dlouhodobě trpí bolestmi páteře v oblasti krční a bederní. Bolesti jsou neustálé, naopak se více stupňují. Nemá schopnost si zajistit zaměstnání, z důvodu zdravotních si nemůže zajistit vhodnou profesi. Uvedla jména lékařů u nichž je v evidenci.

Z posudkové dokumentace MSSZ Brno bylo zjištěno, že žalobkyně podala žádost o invalidní důchod dne 12. 6. 2012. Její zdravotní stav byl přezkoumán lékařkou MSSZ Brno-město dne 13. 9. 2012. Z posudku o invaliditě bylo zjištěno, že rozhodujícím zdravotním postižením jsou vertebrogenní problémy, které byly funkčně popsány v obsahu posudku. Dle doložených odborných nálezů byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který ale nedosahuje svým postižením stupně k přiznání invalidity. Jedná se o lehké funkční postižení s omezením pohyblivosti, poruchou statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění s lehkým neurologickým nálezem. Nejedná se o závažné postižení s často recidivujícími projevy kořenového dráždění s funkčně významným neurologickým nálezem. Zdravotní postižení bylo podřazeno pod kapitolu XIII., oddíl E, položka 1b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. v platném znění, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu bylo provedeno podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšení hodnoty o 10 %, celkově na 30 %. Posudkový závěr zněl, že jmenovaná není invalidní dle § 39 odst. 1 zdp.

Na základě námitek žalobkyně byl vyžádán posudek ČSSZ, pracoviště Brno ze dne 21. 11. 2012. K námitkovému řízení dále žalobkyně doložila lékařskou zprávu z neurologické ambulance MUDr. Horské, datum neuvedeno, poukaz na vyšetření ze dne 18. 10. 2012 MUDr. Horské – neurolog, lékařská zpráva z neurologické ambulance ze dne 18. 10. 2012 MUDr. Flašara, bylo provedeno i vyšetření žalobkyně při jednání. Lékařka LPS ČSSZ po prostudování doložené dokumentace a vlastním zjištěním při jednání dospěla k závěru, že jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven chronický bolestivý syndrom, hlavně bederní páteře na podkladě degenerativních změn plotének, protruze C5/6 bez myelopatie a útlaku kořenů a hernie L5/S1 s intimním vztahem ke kořenu L5 vlevo a odstupu S1 vlevo. Dle EMG chronická radiokulopatie S1 vlevo a chronická radiokulopatie C7 vpravo. Dle neurologa objektivně sporná paréza C5-L vpravo, výrazně tuhé trapézy i paravertebrální svaly více vpravo, úklony krční páteře jen v náznaku, stoj na patách vpravo slabší, na špicích bilat, dobrý, vpravo slabší špetka, LIS L5 vlevo bez jasné zánikové symptomatologie. Dle ortopeda blog celé páteře, masivní paravertebrální spazmy bilat., stoj a chůze antalgické, bez oslabení paty a špice, aplanace bederní lordózy, Thomayer 40 cm, klony omezeny o 1/2, Lassegue vpravo negativní, vlevo 60 stupňů, blok sakroiliálního spojení bilat. Kromě toho je léčena pro oboustranný syndrom karpálního tunelu středního stupně, vpravo po operaci zlepšení na lehký stupeň. Vlevo navrženou operaci zatím odmítla. Dále je léčena na gynekologii pro polycystosu vaječníků, je po laparoskopické adhesiolýze pro potíže s otěhotněním, nejedná se o posudkově závažný stav. Podle posudkové lékařky zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu XIII., oddíl E, položka 1c, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla

stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 35 %. Lékařka nevyjádřila v rámci řízení o námitkách souhlas s posudkovým závěrem lékařem MSSZ Brno ze dne 13. 9. 2012, naopak byla toho názoru, že se jedná o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zpl. Vznik invalidity stanovila dnem 12. 6. 2012, tj. dnem podání žádosti o dávku.

Při posouzení věci soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Podle § 38 zpl má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se:

- a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku nebo
- b) invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 40 odst. 1 písm. f) zdp potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let 5 roků.

Podle § 40 odst. 2 citovaného zákona potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let z posledních deseti roků před vznikem invalidity.

V daném případě žalobkyně je narozena dne 26. 1. 1977, tudíž potřebná doba pojištění činí u ní 5 roků. Rozhodným obdobím pro zjištění potřebné doby pojištění byla doba od 12. 6. 2002 do 11. 6. 2012, neboť dle posudku ČSSZ, pracoviště Brno ze dne 21. 11. 2012 byl určen vznik invalidity I. stupně dnem 12. 6. 2012. Jak vyplývá z dávkového spisu žalované, sice z osobního listu důchodového pojištění, účastnice řízení získala v rozhodném období 651 dní, tj. 1 rok a 286 dní pojištění. V uvedeném období jí byla započítána doba pojištění v rozsahu 253 dnů. Dle ust. § 5 odst. 1 písm. n) zdp jsou pojištění účastní osoby vedené v evidenci Úřadu práce České republiky – krajské pobočky, popřípadě pobočky pro Hlavní město Prahu jako uchazeči o zaměstnání po dobu, po kterou jim náleží podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci a v rozsahu nejvýše tři let též po dobu, po kterou jim tato podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáleží s tím, že tato doba tří let se zjišťuje zpětně ode dne vzniku nároku na důchod, doba, po kterou podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáležela před dosažením věku 55 let se do ní započítává v rozsahu nejvýše jednoho roku. S ohledem na uvedené, žalovaná zhodnotila účastníci řízení za účelem zjištění podmínky potřebné doby pojištění, též dobu od 12. 6. 2002 do 13. 7. 2002, kdy byla vedena v evidenci úřadu práce a náležela jí podpora v nezaměstnanosti, a to v rozsahu 32 dnů. A dobu vedení v evidenci úřadu práce, po kterou jí podpora v nezaměstnanosti ani podpora při rekvalifikaci nenáležely, v rozsahu 366 dnů, tj. v rozsahu jednoho roku. Účastnice řízení tak v rozhodném období ode dne 12. 6. 2002 do 11. 6. 2012 získala celkem, jak již výše uvedeno, 651 dnů pojištění (253 + 32 + 366).

Žalobkyně při jednání u Krajského soudu v Brně dne 28. 6. 2013 vyslovila nesouhlas s posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 13. 6. 2013, kdy její zdravotní stav byl hodnocen v rámci přezkumného soudního řízení. Stěžovala si na bolesti páteře, sdělila, že dne

2. 10. 2013 má stanoven termín pro operativní zákrok bederní páteře. Má základní vzdělání, naposledy pracovala v roce 2010 až 2011 jako operátorka výroby. Od roku 2011 je vedena na úřadu práce. K osobním poměrům sdělila, že je rozvedená, dlouhodobě nežije s manželem ve společné domácnosti, žije s dcerou nezletilou N., o výchově a výživě dítěte je vedeno soudní řízení. Manžel nepracuje, nepřispívá na výživu žalobkyně ani dítěte. V současné době žalobkyně pobírá sociální dávky, a to příspěvek na bydlení ve výši 7.700,- Kč a příspěvek na živobytí ve výši 5.100,- Kč měsíčně. Byla si vědoma toho, že neplní zákonnou podmínku odpracování potřebné doby pojištění, přesto i nadále trvala na návrhu.

V rámci přezkumného soudního řízení byl vyžádán posudek PK MPSV ČR v Brně dne 13. 6. 2013. Posudková komise za účasti odborného lékaře neurologa za přítomnosti žalobkyně zhodnotila podkladovou a zdravotní dokumentaci, předložené lékařské zprávy včetně zpráv, dodaných žalobkyní v průběhu jednání PK a uvedených v posudku PK. Posudek byl účastníkům doručen. Na základě posudkového hodnocení bylo konstatováno, že u posuzované se jednalo o dlouhodobě udávané bolesti zad, zejména v krční a bederní oblasti. Klinicky je popisována tuhost celé páteře s omezením dynamiky. Nebyly přítomny jednoznačné příznaky dráždění nervových kořenů, kořenové výpadové jevy v oblasti motoriky ani jiné funkčně významné patologické neurologické příznaky. Na zobrazovacím vyšetření bederní páteře je popsán lehký posun obratlů, jehož rozsah se na dynamických snímcích při změnách poloh mění. Na ortopedii je proto zvažována možnost provedení stabilizační operace tohoto úseku. Po stránce funkční byl hodnocen stav na horní hranici lehkého postižení. Na rozdíl od posudku ČSSZ, pracoviště Brno vydaného v rámci námitkového řízení, nebyl hodnocen pokles pracovní schopnosti podle položky 1c), poněvadž podle zjištění posudkové komise nebylo prokázáno závažné postižení páteře se závažnou poruchou statiky a dynamiky, s insuficiencí svalového korzetu, s funkčně významným klinickým neurologickým nálezem. Objektivně nebyly prokázány projevy kořenového dráždění, klinické neurologické nálezy nevykazují funkčně významný nález se známkami poškození motorické funkce nervů. Na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání PK došla posudková komise k závěru, že se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl chronický bolestivý syndrom páteře, procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena podle kapitoly XIII, oddíl E, položka 1b) dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. v platném znění 20 %. Horní hranice byla zvolena vzhledem ke stupni objektivně prokázaného funkčního postižení. S ohledem na skutečnost, že při absenci kvalifikace je posuzovaná odkázána na vykonávání manuální práce, která klade zvýšené nároky na fyzické schopnosti, bylo provedeno zvýšení o 10 %, takže pokles pracovní schopnosti celkově činí 30 %. Posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí není invalidní podle § 39 odst. 1 zdp.

Předmětem přezkumného soudního řízení v posuzované věci je rozhodnutí žalované ze dne 2. 1. 2013, č. j.

Bylo tedy třeba zjistit, zda posuzovaná ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 2. 1. 2013 splňovala podmínky invalidity podle § 39 odst. 1 zdp či nikoliv. Jak vyplývá z citace § 39 z citovaného zákona nárok na invalidní důchod je vázán na dvě zákonné podmínky, a to: a) invaliditu, b) získání potřebné doby pojištění. V daném případě bylo zjištěno, že na základě posudku lékařky ČSSZ, pracoviště Brno ze dne 21. 11. 2012 byla žalobkyně uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zdp s tím, že se jedná o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona, a to ode dne 12. 6. 2012. Bylo proto třeba zjistit, zda

splnila i druhou zákonnou podmínku, tj. získání potřebné doby pojištění, která se zjišťuje z období před vznikem invalidity pojištěnce ve věku nad 28 let z posledních deseti let před vznikem invalidity a která činí 5 roků. Rozhodné období bylo vymezeno ode dne 12. 6. 2002 do 11. 6. 2012. Jestliže žalobkyně v uvedeném rozhodném období získala pouze 651 dnů pojištění, je žaloba proti napadenému rozhodnutí nedůvodná. Soud i v rámci přezkumného soudního řízení vyžádal posudek PK MPSV ČR v Brně s požadavkem na přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně. Z uvedeného posudku však naopak vyplývá, že PK MPSV ČR v Brně se neztotožnila s posudkovým závěrem lékařky ČSSZ pracoviště Brno, neuznala invaliditu I. stupně, naopak na základě funkčního hodnocení zdravotního stavu dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla posuzovaná invalidní podle § 39 odst. 1 zdp.

Vzhledem k provedeným důkazům, jimiž se nepodařilo žalobkyni prokázat splnění zákonných podmínek dle § 38 odst. 1 a § 39 odst. 1 a odst. 2 zdp. v rámci přezkumného soudního řízení, nebyly shledány žalobní námitky opodstatněnými.

Krajský soud v Brně proto uzavírá, že přezkoumávané rozhodnutí žalované netrpí vadou chybného posouzení právní otázky, a proto ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobkyně ve věci samé nebyla úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, odst. 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. června 2013

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová